

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase v právní věci žalobců: **a) L. Š., b) D. B., c) M. W., d) JUDr. J. B.**, všichni zastoupeni Mgr. Ing. Petrem Lhotským, advokátem se sídlem Na Pankráci 26, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Správa železnic, státní organizace**, se sídlem Dlážděná 7, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2024, čj. MD-992/2024-910/14, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 10. 2025, čj. 38 A 3/2025-132, ve znění opravného usnesení ze dne 15. 12. 2025, čj. 38 A 3/2025-154, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Návrh osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku **s e z a m í t á .**
- II. Osobě zúčastněné na řízení **s e u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud rozsudkem ze dne 16. 10. 2025, ve znění opravného usnesení ze dne 15. 12. 2025, zrušil v záhlaví označené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Tím žalovaný částečně změnil a ve zbytku potvrdil prvostupňové rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 25. 8. 2023, čj. MHMP-1199698/2023, o schválení záměru „Rekonstrukce trati Praha hl. nádraží (mimo) – Vyšehrad (včetně)“ na pozemcích v katastrálních územích Nusle, Nové Město, Smíchov, Vršovice, Vinohrady a Vyšehrad. Podle krajského soudu žalovaný rozhodl na základě neúplně zjištěného skutkového stavu a jeho závěry jsou částečně nepřezkoumatelné. Zjištěná pochybení se týkala nutnosti provést aktualizaci měření hluku a nové zjišťovací řízení.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala osoba zúčastněná na řízení (stěžovatelka) kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnila tím, že rozsudek může mít do budoucna důsledky i pro další stavební práce realizované stěžovatelkou. Pokud by u nich byly aplikovány závěry vyplývající z napadeného rozsudku, mělo by to podle stěžovatelky za následek významné navýšení nákladů (finančních a časových) a faktickou blokadu všech probíhajících nebo plánovaných stavebních akcí

s analogickým průběhem procesu posuzování vlivů na životní prostředí, u nichž by bylo nutné provést nové posouzení vlivů.

[3] Žalobci k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedli, že jim není zřejmé, jak by mohl napadený rozsudek krajského soudu ovlivnit jiné stavební záměry, resp. jak by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti tomuto rozsudku mohlo stěžovateli prospět. Důvodnost samotného návrhu na přiznání odkladného účinku nicméně ponechali bez svého vyjádření.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[5] Podle § 107 soudního řádu správního nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 soudního řádu správního se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 soudního řádu správního lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat závažnou újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 24, a usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20, bod 10). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50, bod 5). Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74, bod 9).

[7] Po zvážení důvodů přednesených stěžovatelkou dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v projednávané věci naplněny.

[8] Z návrhu vyplývá, že stěžovatelka spatřuje jí hrozící újmu v možnosti, že stejné závěry jako vyslovené v napadeném rozsudku budou v budoucnu uplatněny i v jiných řízeních, což by jí znemožnilo realizovat další projekty a vyžádalo si značné časové a finanční náklady.

[9] Taková újma je nicméně v první řadě pouze spekulativní a nedostatečně určitá. Stěžovatelka sama hovoří pouze obecně o „možnosti“ vztahení závěrů napadeného rozsudku na jiné stavební záměry, aniž by však konkrétně a individuálně doložila rozsah, v jakém jí tato újma hrozí. Nijak nespecifikuje, jaké stavební záměry a projekty mají být ohroženy.

[10] Především ale takto stěžovatelkou vymezená hrozící újma není důsledkem výkonu či jiných právních následků napadeného rozsudku krajského soudu v nyní právě projednávané věci. Předmětem řízení byla pouze zákonnost rozhodnutí týkající se schválení záměru

pokračování

„Rekonstrukce trati Praha hl. nádraží (mimo) – Vyšehrad (včetně)“ na pozemcích v katastrálních územích Nusle, Nové Město, Smíchov, Vršovice, Vinohrady a Vyšehrad. Jiných projektů se napadené rozhodnutí žalovaného, stejně jako rozsudek krajského soudu, netýká.

[11] Ostatně, ani případné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by nemohlo takto stěžovatelkou vymezené újmě v budoucnu zabránit. Neznemožnilo by krajským soudům ani správním orgánům, aby v případě jiných stavebních záměrů stěžovatelky dospěly ke stejnému závěru jako krajský soud v nyní projednávané věci. Jak Nejvyšší správní soud již vysvětlil, „*přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nelze dosáhnout toho, aby právní názor již jednou vyslovený v pravomocném rozsudku krajského (městského) soudu přestal po dobu řízení o kasační stížnosti „existovat“*“ (usnesení NSS ze dne 4. 11. 2015, čj. 6 Ads 221/2015-27; shodně usnesení NSS ze dne 2. 9. 2015, čj. 4 As 181/2015-42, bod 19, anebo ze dne 10. 6. 2015, čj. 5 As 93/2015-31). Případné normativní účinky vůči obdobným věcem v budoucnu může mít až rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci samé. To však nyní nelze předjímat.

[12] Není tak splněna podmínka, že vznik hrozící újmy je v příčinné souvislosti s výkonem či jinými právními následky rozhodnutí plynoucími z rozhodnutí krajského soudu (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, bod 26, anebo rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2023, čj. 8 Afs 167/2023-64, bod 10). Jelikož návrhem na přiznání odkladného účinku nelze dosáhnout sledovaného cíle zabránění újmy, nelze mu vyhovět (shodně Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, komentář k § 73).

[13] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že není splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Proto návrh osoby zúčastněné na řízení zamítl (výrok I. tohoto usnesení).

[14] Současně však Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu NSS čj. 10 Ads 99/2014-58).

[15] Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, čj. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 21 a násl.]. Poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku vyzval, aby tuto svoji poplatkovou povinnost v uvedené lhůtě splnila (výrok II. tohoto usnesení).

[16] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1220430125**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, bude vymáhán.

V Brně 20. ledna 2026

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu